

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІННОВАЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ, УПРАВЛІННІ ПРОЕКТАМИ І ПРОГРАМАМИ

Монографія

За загальною редакцією
доктора технічних наук, професора В. О. Тимофєєва
доктора технічних наук, професора І. В. Чумаченко

Харків, 2016

УДК 658.012.32

ББК: У 290-21

Рекомендовано до друку вченою радою Харківського національного університету радіоелектроніки (протокол № 10 від 01 липня 2016 р.).

Рецензенти:

Т. В. Момот – д-р екон. наук, проф., зав. кафедрою фінансово-економічної безпеки, обліку та аудиту ХНУМГ ім. О. М. Бекетова;

П. Т. Бубенко – д-р екон. наук, проф., директор Північно-Східного наукового центру Національної академії наук і Міністерства освіти і науки України;

О. І. Пушкар – д-р екон. наук, проф., зав. кафедрою Комп'ютерних систем та технологій ХНЕУ імені Семена Кузнеця

Інформаційні технології та інновації в економіці, управлінні проектами і програмами [Текст] : монографія / за заг. ред В. О. Тімофєєва, І. В. Чумаченко – Харків: ХНУРЕ, 2016. – 402 с.

Автори: Булаєнко М.В.; Вартанян В.М.; Верясова Г.М.; Гибкіна Н.В.; Гусєва Ю.Ю.; Гуца О.М.; Довгопол Н.В.; Доценко Н.В.; Доценко С.І.; Зеглам А.; Кирий В.В.; Ковалевська А.В.; Копитко С.Б.; Косенко В.В.; Костенко О.Б.; Костюкевич Р.М.; Костін Д.Ю.; Костін Ю.Д.; Коюда П.М.; Кусик Н.Л.; Лисенко Д.Е.; Манакова Н.О.; Мартиненко О.С; Молоканова В.М.; Мусієнко В.О.; Назірова Т.О.; Новаківський І.І.; Новожилова М.В.; Озерська Г.В.; Пенцак Є.Я.; Петренко В.О.; Петренко Т.В.; Петрова Р.В.; Поклонська Л.С.; Полозова Т.В.; Прончаков Ю.Л.; Пустовий О.Ю.; Романенков Ю.О.; Сидоров М.В.; Соколова Л.В.; Стороженко О.В.; Тімофєєв В.О.; Телегін В.С.; Ущановський К.В.; Фещур Р.В.; Фонарьова Т.А.; Чуб І.А.; Чуб О.І.; Чумаченко Д.І.; Чумаченко І.В.; Чумаченко Т.О.; Чухрай Н.І.; Швець Ф.Д.; Шейко І.А.; Шишковський С.В.; Яблонська-Агу Н.Л.; Ястремська О.М.

Основу монографії складають результати досліджень провідних вчених України. Представлено нові наукові розробки щодо розвитку підприємств, управління його інноваційною діяльністю, результати впровадження інформаційних технологій та технологій управління проектами та програмами, управління бізнесом.

Видання рекомендовано для фахівців у галузях економіки, інформаційних технологій, управління проектами і програмами для студентів та аспірантів, а також науковців і викладачів ВНЗ. Статті відтворені з авторських оригіналів, в авторській редакції.

УДК 658.012.32

ББК: У 290-21

© Харківський національний університет радіоелектроніки, 2016г.

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1 ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ В ЕКОНОМІЦІ ТА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА	7
1.1 Аналіз адекватності графоаналітичних моделей агрегованих показників багатовимірних об'єктів та систем.....	7
1.2 Аналіз моделей управління економічними процесами за умов багатопараметричності критеріїв їх функціонування	15
1.3 Формування оптимальної програми проактивного розвитку підприємства	22
1.4 Оптимізація портфеля інструментів з фіксованою доходністю з заданим горизонтом інвестування.....	40
1.5 Вибір та обґрунтування організаційно-економічних механізмів впровадження енергозберігаючих заходів.....	51
1.6 Промисловий персонал в умовах економічної нестабільності ...	67
1.7 Ефективність мотивації персоналу на підприємствах електроенергетики.....	82
1.8 Оптимізація ресурсного потенціала комунального предприємства водоснабження.....	96
1.9 Економетричне моделювання рівня інфляції в Україні у 2000 – 2015 роках	104
1.10 Впровадження інноваційних проектів енергозбереження на підприємствах промисловості України.....	121
1.11 Аналіз витрат промислових підприємств: основні тенденції .	135
1.12 Аналіз сайтів промислових підприємств	149
1.13 Актуалізація дослідження сучасного стану соціально- економічного розвитку регіонів України.....	167
1.14 Взаємодія в ланцюгах вартості в умовах мережевої економіки: чинники та принципи побудови	184
1.15 Інтегровані організаційні структури як основа інноваційного розвитку підприємств	196
1.16 Методичний підхід до оцінювання результатів інноваційної діяльності промислових підприємств	203
1.17 Структурні моделі й методологія оцінки реалізованості проекту інноваційного розвитку промислового підприємства	210

1.18 Сучасні аспекти маркетингу інновацій	218
1.19 Бенчмаркетинг як шлях вирішення проблем інноваційного розвитку промислових підприємств.....	233
1.20 Стратегічне управління логістичними системами	241
1.21 Менеджмент фінансових інвестицій.....	248
1.22 Аналіз демографічних показників в системі інформаційного забезпечення в охороні здоров'я	255

РОЗДІЛ 2 УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ.....	
2.1 Визначення шляхів розвитку інтелектуальних інформаційних технологій	263
2.2 Процесний підхід до моделювання і моніторингу вимог зацікавлених сторін.....	289
2.3 Побудова моделі взаємодії зі стейкхолдерами	297
2.4 Аналіз впливу стейкхолдерів на управління людськими ресурсами в проекті	307
2.5 Моделювання процесів фінансування програми розвитку територіальної системи техногенної безпеки.....	316
2.6 Urban big data в системах підтримки прийняття рішень в міському Управлінні.....	330
2.7 Концептуальна модель управління ризиками соціально-правового проекту	338
2.8 Удосконалення механізмів управління державними цільовими програмами розвитку інноваційного експортоорієнтованого бізнесу в Україні в контексті євроінтеграції.....	350
2.9 Інформаційна технологія епідеміологічного нагляду.....	368
2.10 Розробка математичної моделі технічної структури інформаційно-телекомунікаційної мережі	380
2.11 Інформаційна технологія створення автоматичних консалтингових інтернет-сайтів	392

ВСТУП

Успішне функціонування сучасного підприємства в умовах глобальної економіки забезпечується використанням цілого ряду ІТ-технологій та методів управління проектами, які використовуються в комплексі з традиційними методами менеджменту. Динамічні зміни ринкового середовища, які відбуваються на фоні системних трансформаційних процесів, зумовлюють необхідність адаптування методів та інструментарію управління потенціалом економічних систем до нових умов.

Актуальність вирішення проблем науково-теоретичного обґрунтування та методологічного забезпечення окремих аспектів економіко-математичного моделювання, управління інноваційним розвитком підприємства та онові використання методологій управління проектами та інформаційних технологій обумовила напрям та зміст досліджень, викладених у розділах даної монографії.

Монографія підготовлена авторським колективом, що складається з науковців провідних ВНЗ України: Романенков Ю.О., Варталян В.М., Прончаков Ю.Л. (підрозділ 1.1, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»); Кирій В.В., Тимофєєв В.О. (підрозділ 1.2, Харківський національний університет радіоелектроніки); Фещур Р.В., Шишковський С.В., Копитко С.Б. (підрозділ 1.3., Національний університет «Львівська політехніка»); Пенцак Є.Я. (підрозділ 1.4, Національний університет «Києво-Могилянська академія»); Пустовой О.Ю. Костін Ю.Д. (підрозділ 1.5, Харківський національний університет радіоелектроніки); Ущаровський К.В. Костін Ю.Д. (підрозділ 1.6, Харківський національний університет радіоелектроніки); Костін Д.Ю. (підрозділ 1.7, Харківський національний університет радіоелектроніки); Тимофєєв В.О., Чуб О. І. (підрозділ 1.8, Харківський національний університет радіоелектроніки); Гибкіна Н.В., Сидоров М.В., Стороженко О.В. (підрозділ 1.9, Харківський національний університет радіоелектроніки); Шейко І.А. (підрозділ 1.10, Харківський національний університет радіоелектроніки); Ястремська О.М. (підрозділ 1.11, Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця) Поклонська Л.С. (підрозділ 1.12, Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця); Ковалевська А.В., Петрова Р.В. (підрозділ 1.13, Харківський національний університет міського господарства ім. О.М. Бекетова, Харківський національний університет радіоелектроніки); Чухрай Н.І, Новаківсь-

кий І.І. (підрозділ 1.14 Національний університет «Львівська політехніка»); Полозова Т.В. (підрозділ 1.15, Харківський національний університет радіоелектроніки); Яблонська-Агу Н.Л. (підрозділ 1.16, Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця); Лисенко Д.Е. (підрозділ 1.17, Одеський національний політехнічний університет); Соколова Л.В., Верясова Г.М. (підрозділ 1.18, Харківський національний університет радіоелектроніки); Петренко В. О., Фонарєва Т. А. (підрозділ 1.19, Національна металургійна академія України); Коюда П.М. Озерська Г.В. (підрозділ 1.20, Харківський національний університет радіоелектроніки); Мусієнко В.О. (підрозділ 1.21, Харківський національний університет радіоелектроніки); Костенко О.Б., Булаєнко М.В., Назірова Т.О. (підрозділ 1.22, Харківський національний університет міського господарства ім. О.М. Бекетова) Доценко С.І. (підрозділ 2.1, Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка); Гусєва Ю.Ю., Мартиненко О. С., Чумаченко І. В. (підрозділ 2.2, Харківський національний університет міського господарства ім. О.М. Бекетова); Кусик Н.Л., Ковалєвська А.В., (підрозділ 2.3, Одеський національний університет ім. І.І. Мечнікова, Харківський національний університет міського господарства ім. О.М.Бекетова,); Доценко Н.В. (підрозділ 2.4, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»); Попов В.М., Чуб І.А Новожилова М.В., (підрозділ 2.5, Національний університет цивільного захисту України, Харківський національний університет будівництва та архітектури,); Манакова Н.О. (підрозділ 2.6, Харківський національний університет міського господарства ім. О.М.Бекетова); Петренко Т.В., Молоканова В.М., (підрозділ 2.7, Національна металургійна академія України, Дніпропетровський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України); Костюкевич Р.М., Зеглам А., Швець Ф.Д. (підрозділ 2.8, Національний університет водного господарства та природокористування); Чумаченко Д.І., Чумаченко Т.О. (підрозділ 2.9, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», Харківський національний медичний університет); Косенко В.В (підрозділ 2.10, Харківський науково-дослідний інститут технології машинобудування); Гуца О.М., Довгопол Н.В. (підрозділ 2.11, Харківський національний університет радіоелектроніки).

Видання рекомендовано для фахівців у галузі економіки, менеджменту, інформаційних технологій та управління проектами для студентів та аспірантів, а також науковців і викладачів ВНЗ.

1.15 ІНТЕГРОВАНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ СТРУКТУРИ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Полозова Т.В.

Theoretical aspects of integration processes of the industrial enterprises are analyzed. As the organizational form of association of enterprises of integrated industrial bloc is proposed. Such integrated structures will possess more powerful innovativ and investment capacity than individual enterprises, whose interaction is intended to increase efficiency through the manifestation of the synergetic effect which occurs as a result of integration processes.

Сучасні тенденції щодо господарської діяльності багатьох промисло-вих підприємств в Україні мають негативний характер, які супроводжу-ються зниженням інноваційної активності та інвестиційної привабливості, гальмуванням темпів інноваційно-інвестиційного розвитку тощо. Тому інноваційно-інвестиційну діяльність в Україні доводиться здійснювати в умовах наростаючої невизначеності ситуації та мінливості економічного середовища, що посилюється потужним інфляційним чинником. Такі умови господарювання промислових підприємств обумовлюють необхідність пошуку нових форм господарювання, заснованих на мобілізації, взаємодії та інтеграції реальних і потенційних можливостей. Така взаємодія покликана підвищити ефективність діяльності підприємств та прискорити темпи їх інноваційного розвитку через прояв синергетичного ефекту, що виникає в результаті інтеграційних процесів.

Проблематиці інтеграційних процесів та пошуку нових форм інтеграції підприємств присвячено роботи багатьох науковців, таких як: О. Богма [1], Л.М. Буздаков [2], Ж.М. Жигалкевич [3, 4], О.С. Квілінський [5], В. М. Марченко [6-9], Г.В. Махова [10], В.М. Молоканова [11], М.В. Нікітенкова [12], І.Б. Олексів [13-15], Л.М. Соломчук [16, 17], Д.М. Стеченко [18, 19], О.В. Хитра [20] та інші. Проте результати наукового пошуку свідчать про відсутність єдиного підходу до теоретичного обґрунтування інтеграційних процесів та відсутність єдиних поглядів щодо організаційно-правових форм інтеграції. Це обумовлює необхідність і поширює коло подальших наукових досліджень за даною проблематикою.

Виходячи з актуальності та ступеня розробки даної проблеми, метою дослідження є аналіз і подальший теоретичний розвиток підходів щодо формування сучасних інтегрованих організаційних структур як основи інноваційного розвитку підприємств. Проведений теоретико-науковий пошук дозволив визначити термінологічний базис у дослідженнях сучасних інтегрованих організаційних структур підприємств, який наведений на рис. 1.

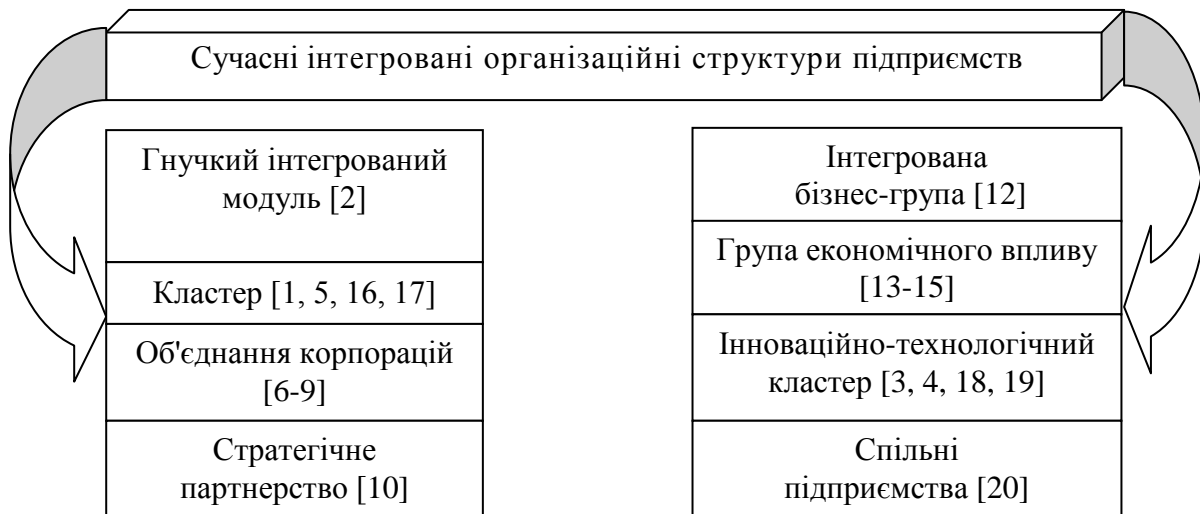

Рисунок 1 – Сучасні форми інтегрованих організаційних структур підприємств

Науковець Л.М. Буздаков, висвітлюючи питання про організацію взаємодії малих та великих підприємств, пропонує створення гнучких інтегрованих модулів. При цьому автор таким модулям надає статус управлінської структури, "спрямовану на виконання окремого типу (блоку) завдань, які мають вузьку специфічну спрямованість або обмежений короткостроковий термін виконання" [2]. Проте варто зазначити, що економічний симбіоз в результаті такої взаємодії з отриманням синергетичного ефекту можливий в результаті інтеграції як малих, так великих підприємств. Тому подальшим розвитком даного напрямку може бути розробка теоретико-методичних положень інтеграційних процесів підприємств різних масштабів.

Досліджуючи проблему кластеризації як спосіб підвищення стійкості суб'єктів малого бізнесу, науковці О.С. Квілінський та Т.О. Степанова розглядають кластер як "скупчення суб'єктів господарювання при оптимальних умовах розвитку й функціонування" [5]. Проте основним предметом досліджень авторів є процес кластеризації на прикладі організації спеціалізованого торгового центра, що має певні галузеві особливості.

Розглядаючи методологічну сутність ефектів інтеграційних процесів, В.М. Марченко наголошує на злитті корпорацій. З погляду сучасного законодавства корпорація є вже об'єднанням підприємств, тобто у даному випадку йдеться про інтеграцію більш складного рівня – злиття або об'єднання вже інтегрованих структур [6-9].

Заслуговує на увагу підхід, запропонований В.М. Молокановою, який ґрунтується на синергетичних рівнях проектно-орієнтованого розвитку підприємства [11]. У даному дослідженні обґрунтовується використання проектно-методології для інтеграційних процесів. При цьому застосування

синергетичного підходу для інтеграції всіх зацікавлених сторін розглядається як одна з ключових компетенцій проектного менеджера.

Інтегровані бізнес-групи як форма об'єднання суб'єктів господарювання розглядається в роботах М.В. Нікітенкової [12]. Під інтегрованою бізнес-групою у даному дослідженні пропонується розуміти сукупність економічних агентів, якій властиві певні характеристики: а) частка таких агентів є комерційними організаціями; б) між агентами існують регулярні взаємозв'язки; в) існує центр прийняття рішень. При цьому існування інтегрованої бізнес-групи передбачає наявність не тільки юридичних, але й фізичних осіб, що здійснюють господарську діяльність. Кількісний вимір комплементарних ефектів від такої взаємодії буде вкрай ускладнений, а також відсутність методичних засад такої оцінки унеможливають використання даного підходу на практиці.

Науковець І.Б. Олексів, досліджуючи фактори впливу на діяльність машинобудівних підприємств, акцентує увагу на тому, що потреба знижувати трансакційні витрати та підвищувати якість веде до необхідності тісної кооперації підприємства з деякими контрагентами. Проте йдеться не про інтеграційні процеси, а про використання концепції відбору та узгодження інтересів груп економічного впливу в процесі управління підприємством [13-15]. Посилаючись на [21], автор визначає групу економічного впливу як "набір економічних та соціальних суб'єктів, який може протистояти або сприяти досягненню цілей або діяльності організації. Групами економічного впливу підприємства можуть бути власники, споживачі, правники, державні органи влади тощо".

Особливої уваги заслуговують дослідження науковців Д.М. Стеченко та Ж.М. Жигалкевич, які аналізуючи проблему інтеграційних процесів, пропонують системно-структурний підхід до формування машинобудівних інноваційно-технологічних кластерів [18, 19]. Вони визначають машинобудівний кластер як неформальне інтегративне об'єднання взаємодіючих підприємств машинобудівної галузі та взаємодоповнюючих суміжних організацій, яке забезпечує підвищення конкурентних переваг. Створення інноваційно-технологічних кластерів, на думку авторів, є одним з пріоритетних напрямків розвитку машинобудівної промисловості та економіки України в цілому. Науковці визначають інноваційно-технологічний клас-тер як "організаційну форму науково-виробничих систем, створюваних на умовах партнерства і спільного використання наукового, освітнього, виробничого, ресурсного, інфраструктурного потенціалу, залучення адміністративних та фінансових ресурсів з метою освоєння нових технологій підвищення конкурентоспроможності виробленої продукції" [18]. При цьому автори наполягають на тому, що кластери є наслідком комбінації діяльності підприємств різних галузей. Проте сучасні умови господарювання все більше

вимагають від підприємств застосування механізмів і методів самостійної адаптації до жорстких динамічних умов зовнішнього середовища, а тому постає проблема пошуку нових форм інтеграції, можливо використовуючи інноваційно-інвестиційний потенціал саме діючих машинобудівних підприємств. В межах запропонованої логіко-структурної схеми формування машинобудівного інноваційно-технологічного кластера, зазначаються його потенційні учасники: великі машинобудівні підприємства, спеціалізовані навчальні та науково-дослідницькі заклади, потенційні споживачі тощо [18, с. 342]. При цьому поза увагою залишився методичний інструментарій, спрямований на оцінку досягнутого рівня економічного розвитку та конкурентних переваг машинобудівних підприємств.

Висвітлюючи інноваційну парадигму кластероутворення, у подальших дослідженнях Ж.М. Жигалкевич визначає кластерні утворення як "систему наукового, технологічного та просторового сполучення взаємодіючих виробництв на засадах комплексного використання наявних ресурсів, спрямованих на досягнення найбільшої господарської ефективності та виготовлення конкурентоспроможної продукції" [3, с. 80].

О.В. Хитра як одну з інтеграційних форм розглядає спільні підприємства [20]. У даному дослідженні спільне підприємство трактується як окремий суб'єкт міжнародної підприємницької діяльності, що обумовлює певні методологічні особливості функціонування таких інтеграційних форм. Проте чітко у загальному виді чітко сформульовані особливості та структура синергетичної взаємодії партнерів у практичній діяльності спільних підприємств. Розглядаючи потенційний та реальний синергізм інтеграційних процесів, автор не відрізняє комплементарний та синергетичний ефекти, що є актуальним питанням сучасних досліджень багатьох науковців.

Масштабні наукові дослідження з проблематики інтеграційних процесів, які здійснені Л.М. Соломчук, містять характеристику основних інтегрованих об'єднань, їх переваги та недоліки, класифікацію інтегрованих бізнес-структур. При цьому розглядаються такі корпоративні об'єднання: концерн, консорціум, конгломерат, асоціація, синдикат, картель, пул, трест, холдинг, кластер, технополіс, фінансово-промислова група (ФПГ), транснаціональна корпорація, корпорація [16].

Результати наукового пошуку свідчать про актуальність проблематики інтеграційної парадигми. Підтримуючи дослідження науковців Д.М. Стеченко та Ж.М. Жигалкевич [18] з питань формування машинобудівних інноваційно-технологічних кластерів, слід зауважити, що поза межами предметної області залишився механізм та критерії відбору підприємств-учасників кластера.

У результаті проведеного теоретичного аналізу у даному дослідженні запропоновано як форму об'єднання підприємств – інтегрований промисловий блок

(ІПБ), під яким розуміється партнерське об'єднання взаємодіючих підприємств конкретної галузі певного географічного регіону, основною метою якого є акумуляція наукового, освітнього, виробничого, інноваційно-інвестиційного, ресурсного, інфраструктурного та інших потенціалів для посилення інноваційно-інвестиційної спроможності підприємств та підвищення їхньої привабливості з можливим подальшим залученням до інноваційно-технологічних кластерів.

Передумовами створення ІПБ можуть бути: обмеженість власних інвестиційних ресурсів підприємства; великий ризик залучення кредитних коштів через процентне навантаження; недостатній або низький рівень інноваційно-технологічної бази підприємства; зниження частки ринку через конкурентний тиск; звуження ринків збуту кінцевої продукції; низький рівень менеджменту підприємства; високий рівень монополізації ринку тощо.

Значущість такого утворення є подвійною і полягає у тому, що: з одного боку, ІПБ може існувати самостійно, виконуючи поставлені перед ним задачі; з другого боку, ІПБ може бути використаний у подальшому як потенційний учасник інноваційно-технологічного кластера. Підсилюючи інноваційно-інвестиційну спроможність підприємств через комплементарні та синергетичні ефекти від створення інтегрованих промислових блоків, підвищується зацікавленість з боку потенційних інвесторів та збільшуються шанси включення до інноваційно-технологічних промислових кластерів, що забезпечує перспективи розвитку підприємств, що входять до ІПБ. Такі інтегровані структури будуть володіти більш потужною інноваційно-інвестиційною спроможністю, ніж окремі підприємства.

Базовим принципом об'єднання підприємств в інтегровані промислові блоки є комплементарність. Під комплементарністю промислового блоку пропонується розуміти деяку єдність підприємств, при якій одні підприємства, проявляючи свої сильні сторони, компенсують слабкі сторони інших підприємств, що входять до інтегрованого промислового блоку.

Створення та функціонування саме таких інтегрованих структур дозволить: забезпечити основне виробництво великих підприємств проміжною продукцією (запчастини, напівфабрикати, окремі стадії технологічного процесу тощо); скласти конкуренцію іншим виробникам з аналогічним обсягом виробництва та знизити рівень монополізації ринку; оптимізувати базу оподаткування підприємств, що входять до інтегрованого промислового блоку; підвищити рівень спеціалізації у галузі; знизити ціновий параметр кінцевої продукції через ліквідацію посередницьких ланцюгів при організації збутової політики підприємств.

Таким чином, у даній роботі проаналізовано теоретичні аспекти інтеграційних процесів промислових підприємств. Запропоновано як організаційну форму об'єднання підприємств – інтегрований промисловий блок (ІПБ).

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на оцінку синергетичної взаємодії підприємств в межах інтеграційних промислових блоків.

Література

1. Богма О. Синергетичний ефект як одна з найважливіших складових процесу створення кластерів / О. Богма // Економіка та підприємництво. Держава та регіони. – 2007. – № 1. – С. 43-45.
2. Буздаков Л.М. Організація взаємодії малих та великих підприємств на основі формування гнучких інтегрованих модулів [Електронний ресурс] / Л.М. Буздаков // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2012. – №15 (186). – ч.1. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2012_15_1/Buzda.pdf
3. Жигалкевич Ж. М. Інноваційна парадигма кластероутворення / Ж. М. Жигалкевич // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2014. – № 2 (26). – С. 79-83.
4. Жигалкевич Ж. М. Актуальність інтеграції взаємодіючих виробництв [Електронний ресурс] / Ж.М.Жигалкевич // Економічний вісник НТУУ «КПІ». – 2015. – № 12. – Режим доступу: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/45542>
5. Квілінський О. С. Кластеризація як спосіб підвищення стійкості суб'єктів малого бізнесу / О. С. Квілінський, Т. О. Степанова // Економічний вісник Донбасу. – 2010. – № 1 (19). – С. 150-158.
6. Марченко В. М. Дослідження природи флуктуацій процесу злиття та поглинання / В. М. Марченко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2009. – № 12. – С. 35-38.
7. Марченко В.М. Компліментарні ефекти об'єднання корпорацій/В.М. Марченко // Вісник ЖДТУ. Економічні науки. – 2010. – № 2 (52). – С. 262-265.
8. Марченко В. М. Методологічна сутність ефектів злиття корпорацій / В. М. Марченко // Вісник ЖДТУ. Економічні науки. – 2010. – № 1 (51).
9. Марченко В. М. Потенціал синергізму злиття та поглинання підприємств / В. М. Марченко // Агроінком. – 2009. – № 1-4. – С. 55-59.
10. Махова Г. В. Синергія в стратегічних партнерствах підприємств та джерела її виникнення [Електронний ресурс] / Г. В. Махова // Стратегія економічного розвитку України: зб. наук. праць / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київський нац. ек. ун-т ім. Вадима Гетьмана», Український Союз промисловців і підприємців, Ін-т світової екон. і міжнар. відносин НАНУ; голов. ред. А.П. Наливайко. – К.: КНЕУ, 2010.–Вип.26-27.–С.27-31.–Режим доступу: <http://ir.kneu.kiev.ua:8080/handle/2010/1051>.
11. Молоканова В.М. Дослідження синергетичних рівнів проектно-орієнтованого розвитку підприємства / В.М. Молоканова // / Управління проектами та Розвиток виробництва: Зб.наук.пр. – Луганськ: вид-во СНУ ім. В.Даля, 2011. – № 4 (40). – С. 5-11.

12. Никитенкова М.В. Системный подход к оценке эффективности деятельности интегрированных бизнес-групп / М. В. Никитенков // Вестник Челябинского государственного университета. – 2009. – № 26 (164). – Экономика. Вып. 22. – С. 162–166.
13. Олексів І.Б. Аналіз ефективності діяльності підприємства на засадах узгодження інтересів груп економічного впливу / І.Б. Олексів // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2012. – № 1. – С. 209-214.
14. Олексів І. Б. Теоретичні засади управління підприємством на засадах відбору та узгодження інтересів груп економічного впливу / І. Б. Олексів // Формування ринкової економіки : зб. наук. праць / МОН України, ДВНЗ «Київ. нац. ек. ун-т ім. Вадима Гетьмана». – К.: КНЕУ, 2012. – Спец. вип.: у 2 ч., Ч. 1.: Стратегічні імперативи сучасного менеджменту / [відп. за вип. С. М. Соболев]. – С. 248-256.
15. Олексів І. Б. Підходи до оптимізування управлінських рішень на засадах узгодження інтересів груп економічного впливу підприємства / І.Б. Олексів, В.Ю. Харчук // Підприємництво. Менеджмент. Маркетинг. Логістика. – 2014. – № 4 (14). – С. 57-62.
16. Соломчук Л. М. Інтегровані корпоративні формування за участю м'ясопереробних підприємств : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами» / Л. М. Соломчук ; Національний університет харчових технологій МОН України. – Київ, 2015. – 23 с.
17. Соломчук Л. М. Формування кластерних структур для створення сприятливих умов функціонування малого підприємництва / Л. М. Соломчук // Наукові здобутки молоді – вирішенню проблем харчування людства у ХХІ столітті : матеріали 76-ої наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів, 12–13 квітня 2010 р. – К. : НУХТ, 2010. – С. 83-84.
18. Стеченко Д.М. Системно-структурний підхід до формування машинобудівних інноваційно-технологічних кластерів / Д. М. Стеченко, Ж.М. Жигалкевич // Формування ринкової економіки: зб. наук. праць. – Спец. вип. : у 2 ч. Економіка підприємства: теорія і практика / МОН України, ДВНЗ "Київський нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана" ; відп. ред. А. Ф. Павленко. – К. : КНЕУ, 2010. – Ч. 2. – С. 337-344.
19. Стеченко Д.М. Інтеграція виробництв як об'єктивна основа розвитку взаємодіючих підприємств машинобудування / Д.М. Стеченко, Ж.М. Жигалкевич // Університетські наукові записки: Часопис Хмельницького університету управління та права. – 2014. – № 1 (49). – С. 347–354.
20. Хитра О.В. Синергізм спільних підприємств : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.05.01 "Світове господарство і міжнародні економічні відносини" / О. В. Хитра. – Тернопіль : Б. в., 2001. – 20 с.
21. Freeman R.E. Strategic Management. – Boston et al.: Pitman, 1984. – 567 p.

Навчальне видання

**ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІННОВАЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ,
УПРАВЛІННІ ПРОЕКТАМИ І ПРОГРАМАМИ**

Монографія

За загальною редакцією
доктора технічних наук, професора В.О. Тимофєєва
доктора технічних наук, професора І.В. Чумаченко

Підп. до друку 03.09.16. Формат 60x84 1/16. Спосіб друку – ризографія.
Умов. друк. арк. 23,4. Тираж 300 прим. Ціна договірна.

Віддруковано в типографії ФОП Андрєєв К.В.
61166, Харків, вул. Серпова, 4
Свідоцтво про державну реєстрацію
№24800170000045020 від 30.05.2003 р.
extraprint@mail.ua
тел. 063-993-62-73